

Slotgedachte bij de viering van 28 mei 2023

Daar zaten ze
stom geslagen, verdoofd, verlamd;
hun vuur was uitgedoofd,
alle kracht leek verdwenen.
Hoe nu verder?

Het stormde in hun hoofd,
in gedachte hoorden ze Zijn stem,
zagen ze Hem weer gaan,
volgden ze Zijn doen en laten...

‘Weet je nog...’
de verhalen deden hun werk,
de tongen kwamen los
het vuur laaide op,
gaf nieuwe kracht
die hen deed opstaan.

Had Hij niet zelf
Zijn levensbeker doorgegeven,
Zijn levenswerk in hun handen gelegd...
Zij moesten ermee doorgaan,
in Zijn voetspoor treden,
nu op hun beurt licht van Gods Licht zijn;
Zijn visioen van gerechtigheid,
die droom van een wereld in vrede
moet worden verder gedroomd,
net zo lang tot het Licht
alle duisternis heeft doorbroken.

En dus moeten ook wij opstaan,
wetend wat ons te doen staat,
de wereld heeft ons nodig,
de toekomst wacht.

*Leven weet wegen
en de Liefde wijst ons spoor.*